

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus III. In Caput II. Et III. Generatim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

**Functi-
onis:** xandr. (lib.6. Strom.) *per gentes, ait, & civitates sunt distributa Angelorum praefectura.* Deinde Angelicæ est functionis custodire scientiam legis & annuntiare in Ecclesiis, quod est esse ἀγγελοῦ & pro Christo (2. Cor. 5. v. 20.) *Legatione fungi.* Unde S. Hieron. in Malach. 2. *Angelus autem, id est nuntius, Sacerdos DEI verissimè dicitur, quia DEI & hominum sequester est, eiusque ad populum nuntiat voluntatem.* S. Ambr. lib. de initiandis cap. 2. *Sacerdos est Angelus qui Regnum Christi & vitam aeternam annuntiat.* Jam illud quàm Angelicæ est vitæ: se Episcopum profiteri: esse Angelum aliorum in terris (Matth. 18. v. 10.) simul & videre faciem Patris per obtutum in divina! Meritò S. Chryostomus lib. 3. de sacerdotio: *aspicite Sacerdotis dignitatem: agitur in terra, sed officium cælestibus negotiis continetur.* Accedit hoc proprium esse Angelorum superiorum, quod tradit S. Dion. Areop. de cæl. Hier. cap. 4.

Vitæ:

**Hierar-
chiæ,**

atque ex illo Patres ac Doctores: ut illuminent non tantùm homines sed & inferiores Angelos: sic Episcoporum est proprium, ut non solùm cæteris de plebe, sed etiam sacerdotibus & Clero impertiant luminis augmentum. Denique, ut ex hoc loco Apocalypseos constat, Ordinem Episcoporum habet Christus pro sua Hierarchia Angelica, & nomen iis imponit Angelorum!

Refert inter Episcopos ut sint Angeli boni, quibus cordi & curæ sit præesse & custodire Ecclesias. Pudet Christum Angeli prævaricatoris, dominatoris in Clero, dissipatoris in Ecclesia, & scandali sub nomine & conditione Angelica. De huiusmodi additur statim, post id quod citavimus, in Malachia, v. 8. *Vos autem (vos Sacerdotes, v. 1.) recessistis de via & scandalizastis plurimos de lege: propter quod (inquit v. 9.) & Ego dedi vos contemptibiles, &c.*

TRACTATUS III.

IN CAPUT II. ET III. GENERATIM.

Caput 1. & 2. sunt Epistolæ septem dictatæ à Christo ad Episcopos. Distinguiamus analysin earum in Tractatus breves quatuor: quorum primus sit de illis generatim seu communiter.

§. I.

Analysis Epistolarum in genere.

Epistolis his omnibus hoc est commune, quod consistit partibus tribus: exordio; quod est titulus illius qui mittit Epistolam: narratione; cuique Ecclesiæ consentaneâ: cautione; quæ postrema partim fit comminando, partim promittendo.

Partes Epistolæ.

1. *Exordium* uniuscujusque Epistolæ fundatur in Apparitione seu Visione præcedente. ex hac enim desumitur Titulus quem dicimus esse instar exordii, & repræsentat Episcopo qualem se debeat illi suæ Ecclesiæ præbere.

Narratio est de statu præsentis suæ Ecclesiæ, quam accepit sibi commissam;

Minæ vel promissa sunt *Peroratio* seu epilogus Epistolæ. Ubi semper illa formula promissioni annexa est: *qui vicerit*; videlicet legitime in certami-

ne contra adversa & adversaria Ecclesiarum animarumque quæ sunt vincenda.

2. Tres illæ partes epistolares habent inter se connexionem eximiam; quæ consistit in eo, ut exordium & epilogus congruant narrationi de talis Ecclesiæ statu. qui trium consensus ad exactam structuram Epistolæ pertinet.

3. Epistolæ omnes habent circa finem hoc epiphonema his iisdem verbis: **QUI** habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. per quod datur intelligi; quod scribitur Episcopo, scribi totis Ecclesiis: eò quod personam Episcopus gerat suæ Ecclesiæ, cui est præpositus (Hebr. 13, v. 17. & rationem pro ea redditurus.

Connexio partium in omni Epistola.

Clausula communis.

§. II.

Epistolæ diversæ pro diversitate Episcoporum.

Episcopi unâ cum suis Ecclesiis possunt septifariam se habere: quorum sicut diversa est applicatio ad gubernandam Ecclesiam, & dispositio ac status suæ Ecclesiæ diversus, ita prophetatur eorum non idem exitus. & est Revelatio de toto statu Ecclesiarum mixto reprobis: in particulari autem ostendit Aliæ Eccle-

sias grandi egere præcautione, ut dicemus §. sequente.

Episcopus ordine admonitionis primus, est qui cum labore aggreditur Episcopatum, & patientiam impendit, ac vigorem servat doctrinæ incorruptæ: sed opus & charitas prima remiserunt. quod est reprehensionis.

Secundus, cui & doctrina simul &

Remissio in beneceptis.

Costans vir-

profe-
ctus in
tentati-
one.
Hæreti-
corum
miftura.

virtus cum tolerantia omnium perfe-
ctionum sibi constant. quod est laudi.
Tertius cujus Ecclesia sic est ortho-
doxa, ut hæreticos habeat mixtos, quos
non laborat convertere. servat qui-
dem igitur ipse fidem cum suis; sed ne-
gligit adducere alios, & sedem evert-
ere Satanæ, doctrinam scandali. quod
est reprehensionis.

Sedu-
ctionis
impuni-
tas.

Quartus, ex humano respectu aut
consideratione dissimulat seductio-
nem in verbo, vel dissolutionem in di-
sciplina. & hoc ferè per mulieres con-
tingit: de illis S. Hieronymus, quod
pleræq; Hæresiarcharum insidiæ, mu-
lierum operâ profecerint. hoc non cor-
rigere, est reprehensionis.

Functi-
ones ex-

Quintus exterius videtur fungi of-
ficio Episcopali, & opinione hominum

satisfacit: sed functiones illius non sunt
plenæ coram Deo, quoniam carent
spiritu & vitâ: id est, quia non conjun-
git exteriori officio vigilantiam & Ze-
lum internum; unde necessariò fit ut
ipso incurio moribunda multa vergant
ad interitum. quod est reprehensionis.

Sextus, penes quem viget observa-
tio doctrinæ ac virtutis, & imprimis
zelus reducendi errantes. quod est lau-
di. Huic promittit aperire ostium con-
versionis aliorum, & ipsummet serva-
re à tentatione.

Septimus, cui merus est tepor: ubi
inopia spiritus Episcopalis, & cæcitas
intelligentiæ ad docendum, ac nuditas
ab operibus. quod est reprehensionis;
ad eò ut Christo vomitum cieat talis
Episcopus.

ternæ,
T
sine spi-
ritu.

Zelus
pro viti-
bus: &
præser-
vatio di-
vinitus.

Tepor.

Ex his septem Epistolis digito DEI scriptis convincitur verum esse id quod S.
Chrysostomus in Act. Apost. *paucos ex Episcopis salvari*. quo metu Pius V. san-
ctus, nostrâ propemodum ætate; cum eligeretur, expallescens ait: *Ego quam-
diu fui Religiosus, bene speravi de mea salute: factus Cardinalis coepi timere: iam
creatus Pontifex penè de ea despero*. Prò! tales Episcopi contremuerunt. Quid
ergo ii de quibus S. Cyprianus ser. de lapsis: *Episcopi plurimi, quos & hortamen-
to esse oportet ceteris & exemplo, divinâ procuratione contemptâ, procuratores re-
rum secularium fieri &c!* Quid verò ii de quibus S. Bernardus ser. 35. in Cant.
honorati incedunt de bonis Domini, qui Domino honorem non deserunt: inde is,
qui quotidie videtur, meretricius nitor, histrionicus habitus, regius apparatus &c.
pro huiusmodi esse volunt Ecclesiarum Præpositi, Decani, Archidiaconi, Episcopi,
& Archiepiscopi! Hæc Bernardus. Contra hos est æternum illud Væ per
Ezechielem cap. 34. v. 2. *Hæc dicit Dominus DEUS; Væ pastoribus Israel, qui
pascabant semetipsos.*

S. III.

Simul parænetica sunt, & prophetica.

PRæmonitio per Epistolas datas ad & Ecclesias, continet parænesin simul
Asiam, hoc est ad ejus Episcopos & prophetiam.

1. In-

Paræne-
sis pro-
phetica.

1. Inculcat enim & cavet: Episco-
po & Ecclesiæ primæ, charitatem pri-
mam non relinquere: sin, fore ut mo-
veatur Candelabrum. (at reliquit hor-
rendè per schisma!)

Ecclesiæ secundæ, esse fidelè in carcere
& in tribulatione usque ad mortem:
dabo tibi, inquit, coronam vitæ. (non-
nulli Asiaticorum perstiterunt in fide.)

Ecclesiæ tertix, pœnitere & impen-
dere se convertendis hæreticis: sin, ei se
venturum citò.

Ecclesiæ quartæ, obsistere sedu-
toribus: præmunire cæteros, ut, id quod
habent, retineant usque in finem.

Ecclesiæ quintæ, surgere à mortuis: re-
minisci quo pacto acceperit & audierit,
ac vigilare: sin, veniam ad te, ait, tan-
quàm fur: commendat vestimenta pu-
ra, & de libro vitæ suadet nòlle deleri.

Ecclesiæ sextæ, videtur reliquias præ-
dicere sinceræ Catholicæ: eorum qui
modicâ licet potentiâ, superiores eva-
dent falsis fratribus, charitatem serva-
turi & liberi à communi tentatione.
favet nomen Philadelphicæ Ecclesiæ,
quod indicat amorem atque observa-
ntiam fraternam. Veruntamen præca-
vet etiam hîc: tene quod habes, ne co-
rona transferatur in alium.

Ecclesiæ septimæ teporè exprobrat &
nauseam quam movet Christo. Hortat-
ur æmulari amantem, & idèò arguen-
tem miserix; ac per pœnitentiam ape-
rire pulsanti Deo.

Cautela
prophe-
tica.

2. Quòd tam patheticè compellet
unamquamq; Ecclesiarum sigillatim:
QUI HABET aurè, audiat quid Spi-
ritus dicat Ecclesiis; quid aliud est quàm

prædictio periculi Ecclesiis, his Asiæ
præsertim? utique perseverantiam se
requirere illarum, & defectioni futu-
ræ cavere.

Demum de victoria finali, septies
facta repetitio verborum, Vincenti, aut
QUI VICERIT, quid est aliud quàm
luculenta prædictio; in his certamini-
bus, verè Olympicis, non defuturos
esse orbi athletas qui vincant extrema
pericula, & contra quos diabolus
quàmlibet tandem solutus, non præ-
valeat?

3. Accedit quòd Epistola illæ om-
nes sunt prophetis phrasibus turgidæ
passim: de motione candelabri: deli-
gno paradisi: de diebus decem: de co-
rona: de morte secunda: de Nicolaitis
qui soli nominantur, & Antipa teste fi-
deli; sub quibus intelliguntur etiam
cæteri, & latet prophetia de hæresi-
chis multis ac martyribus: de pugna
in gladio oris sui: de manna & calculo:
de lecto Jezabeli præparato: de virga
ferrea, & stella matutina, dandis: de
vestimentis albis, & libro vitæ: de mo-
dica virtute: de Judæis iis qui non sunt:
de alio qui accipiet coronam: de co-
lumna & nominibus inscribendis: de
evomitione, de emptione, de indu-
mento, de collyrio, de pulsù ad ostium,
de cœna mutua & sessione. Ipse nume-
rus septenarius Ecclesiarum Asiæ; &
laus vix paucarum unius atque alterius
è septem (secundæ & mediocriter sex-
tæ,) & quidem cum appendice caute-
læ ad utramque istarum: &c. quan-
tam prophetiæ Apocalypiticæ
conferunt energiam!

Phrasibus
emphati-
ca.

TRACTA-